



Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

Cælestinus III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

ANNO
1188.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, charissimo in Christo filio Willelmo illustri Scotorum Regi, Salutem & Apostolicam benedictionem.

CUM universi Christi jugo subjecti, ad sedem Apostolicam patrocinium invenire debeant & favorem: illos tamen specialius convenit munimine protectionis confoveri, quorum fidem, ac devotionem in pluribus est experta, ut ad ipsius electionis favorem tanto amplius provocetur, & ejus reverentiae devotiori affectione subdantur, quanto benevolentiae ipsius & gratiae pignus se noverint certius assecutos.

Ea propter charissime in Christo fili reverentiam, ac devotionem, quam ad Romanam te habuisse a longis retrò temporibus Ecclesiam novimus, attendentes praesentis scripti pagina duximus statuendum, ut Scotiana Ecclesia Apostolicae sedi, cujus filia specialis existit, nullo, mediante debeat subjacere. In qua haec sedes Episcopales esse noscuntur: Ecclesiae videlicet Sancti Andrae, Glasguensis, Dunkeldensis, Dublinensis, Brehinensis, Aberdonensis, Moravienensis, Refensensis, Katinensis, & nemini liceat nisi Romano Pontifici, vel Legato ab ipsius laere destinato in Regnum Scotiae interdicti, vel excommunicationis sententiam promulgare, & si promulgata fuerit decernimus non valere. Adjicimus, ut nulli de caetero, qui de Regno Scotiae non fuerit, nisi quem Apostolica sedes propter hoc de corpore suo specialiter destinaverit, licitum sit in eo legationis officium exercere.

Prohibemus autem, ut controversiae, quae fuerint in Regno illo de possessionibus ejus exortae ad examen extra Regnum postorum iudicium non trahantur, nisi ad Romanam Ecclesiam fuerit appellatum. Si qua vero scripta contra hujus libertatis statuta apparuerint impetrata, vel imposterum istius concessionis mentione non habita, contigerit impetrari nullum tibi, vel ipsi Regno circa hujus praerogativae concessionem praedictam generetur. Praeterea libertates, & immunitates tibi, vel eidem Regno vel Ecclesiae in eo constitutis à praedecessoribus nostris Romanis Pontificibus indultas, & hactenus observatas, ratas habemus & illibatas futuris temporibus statuimus permanere. Nulli ergo hominum liceat paginam nostrae constitutionis & prohibitionis infringere, vel ei aliquatenus contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit indignationem omnipotentis Dei & Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Laterani tertio Idus Martii Pontificatus nostri, Anno primo.

Quod Monachi & Canonici Regulares per oppida soli non morentur.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, venerabili fratri Henrico Biruricensi Archiepiscopo Aquitaniae Primati, Salutem & Apostolicam benedictionem.

CUM in Lateranensi concilio fuerit generaliter interdictum, ne Monachi aut etiam Canonici Regulares singuli in oppidis, vel aliis locis popularibus habitent: sunt nonnulli qui capellanorum vices agentes in parochialibus Ecclesiis soli morantur, & suae professionis immemores conversari saeculariter nan formidant. Nos

iraque providere volentes, ne quod provida fuit in concilio deliberatione statutum, pro privato aliquorum commodo irritetur, praesentis fraternitati tuae scripto concedimus; ut Abbates eorum de illis reducendis ad claustrum, aut adimplendo quod in Decreto exprimitur, non differas diligentius commonere. Si vero Abbates commonitionem tuam fortasse contempserint, tu quod scribimus auctoritate nostra remoto appellationis obstaculo exequaris. Ad hoc nihilominus tibi auctoritate Apostolica indulgemus, ut si Monachi vel Canonici in tua dioecesi constituti infra tres menses ad Ecclesias in quibus illis praesentatio competit, & ad te institutio pertinet; non praesentaverint idoneos capellanos, tu non expectata diutius praesentatione illorum easdem Ecclesias appellatione remotà canonicè ordinandi liberam habeas facultatem. Sic tamen ut ex hoc illis in posterum nullum debeat praedictum generari. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae concessionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei, & beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Lateranis v. Idus Julii Pontificatus nostri anno 1.

C A E L E S T I N U S I I I .

PONTIFEX CLXXVII.

ANNO DOMINI MCXCI.

Caelestinus prius, Hyacinthus dictus successit Clementi anno 1191. Henricum VI. Germaniae Regem, una cum uxore ejus constantia Imperiali consecratione Romae donavit. Richardo Anglo cum illo in Oriente absente magnates, quidam Regni turbas darent auxilio fuit. Imperatorem & Leopoldum Austriae Ducem censurae subiecit, prioreque mortuo, Friderico filio ejus Siciliam dedit. Episcopi Belluacensis captivi Loricam videns respondit Richardo: *Non est filius meus, vel Ecclesiae, potius Martis quam Christi miles*: obiit anno 1198. sedis anno vi. mensibus circiter novem. (*Magni Bullarii Romani, Tom. I. hujus Editionis Luxemb. 1727. fol. 4.9*)

Privilegium Ecclesiae Scotorum: Anno 1192.

C A E L E S T I N U S E P I S C O P U S ,

Servus Servorum Dei, charissimo in Christo filio Willelmo illustri Scotorum Regi, Salutem & Apostolicam benedictionem.

CUM universi Christi jugo, subjecti apud sedem Apostolicam patrocinium invenire debeant & favorem; illos tamen specialius convenit promotionis munimine confoveri, quorum fidem & devotionem in pluribus est experta, ut ad ipsius dilectionis favorem tanto amplius provocentur, & ejus reverentiae devotiori affectione subdantur, quanto benevolentiae ipsius & gratiae pignus se noverint certius assecutos. Ea propter, charissime in Christo fili, reverentiam ac devotionem quam ad Romanam te abuisse a longis retrò temporibus Ecclesiam novimus, attendentes, praesentis scripti paginam duximus statuendum, ut Scotiana Eccle-

ANNO
1188.

ANNO
1191.

Baron. Tom.
XII. pag. 1
852.

I I.
Ex Anecd.
Martene
Tom. I.
pag. 631.

sa Apostolica sedis, cujus filia specialius existit nullo mediante, debeat subiacere. In qua hæc sedes Episcopales esse noscuntur: Ecclesie, videlicet, sancti Andreæ, Glasuensis, Dunkelensis, Dublinensis, Brehinnensis, Aberdonensis, Moraviensis, Rosanenensis, Cathinenensis. Et nemini liceat nisi Romano Pontifici, vel Legato ab ipsius latere destinato in Regnum Scotie interditi, vel excommunicationis sententiam promulgare, & si promulgata fuerit, decernimus non valere. Adjicimus, ut nulli de cætero, qui de Regno Scotie non fuerit, nisi quem Apostolica fede propter hoc de corpore suo specialiter destinaverit, licitum sit in eo legationis officium exercere. Prohibemus autem, ut controversie quæ fuerint in Regno illo de possessionibus ejus exortæ, ad examen extra Regnum positum judicium non trahantur nisi ad Romanam Ecclesiam fuerit appellatum. Si qua verò scripta contra hoc libertatis statutum apparuerint impetrata, vel imposterum, istius concessionis mentione non habita, contigerit impetrari: nullum tibi, vel ipsi Regno circa hujus prærogative concessionem præjudicium generetur. Præterea libertates & immunitates, tibi, vel ei Regno, vel Ecclesiis in eo constitutis, a prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus indultas, & hætenus observatas ratas habemus, & illibatas futuris temporibus statuimus permanere. Nulli ergo hominum liceat hanc paginam nostræ constitutionis & prohibitionis infringere, vel ei aliquatenus contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, & Beatorum Apostolorum Petri & Pauli se noverit incursum. Datum Laterani tertio Idus Martii Pontificatus nostri: anno primo.

I I.
Ex Archivis
Fiscannensis
monasterii.

Ne interdicto subiciantur Ecclesie monasterio
Fiscannensi subiectæ.

CÆLESTINUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, venerabilibus fratribus Archiepiscopis, Episcopis, in quorum parochiis Ecclesia monasterii Fiscannensis existunt, Salutem & Apostolicam benedictionem.

CUM Fiscannense monasterium specialiter beati Petri juris existat, nec dubium vobis debet existere, nec incertum, quin injuriæ fratrum in eo Domino famulantium specialiter videantur ad Romanam Ecclesiam reddundare: idedque universitati vestre auctoritate Apostolica districtius inhibemus, ne Ecclesias prædictorum fratrum diocesana vobis lege subiectas sine manifesta & rationabili causa ullus vestrum interdicto supponat, & occasione unius Ecclesie à qua nonnumquam aliquid forte delinqueretur, alie ejusdem diocesis, sicut à quibusdam vestrum hætenus perpetratum esse accepimus, ulla sententia prægraventur. Ad hæc si aliquis parochianus cujusquam Ecclesiarum vestrarum animadversione fuerit canonica percellendus, nequaquam pro unius culpa tota parochia divinatorum celebratione fraudetur, nisi dominus loci fuerit qui peccavit, vel in culpa sua favorem habuerit aliorum. In Monachos autem ejusdem Ecclesie nullus contra privilegia sedis Apostolicæ excommunicationis & interdicti sententiam audeat promulgare: scituri quod si contra hujus prohibitionis renorem quisquam vestrum venire præsumperit, factum ejus impunitum nequaquam auctore Deo relinquentur, & quod in fratrum prædictorum

gravamen fuerit perpetratum, firmitatem aliquam non habebit. Datum Lateranis Kalendis Aprilis Pontificatus nostri: anno secundo.

De non solvendis pensionibus, & non promittendis Ecclesiis antequam vacent.

CÆLESTINUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, dilectis filiis Priori & Monachis sancti Pancratii de Leves, Salutem & Apostolicam benedictionem.

QUA in præjudicium Ecclesiarum, præter juris ordinem, perperam attemptantur auctoritate sunt Apostolica corrigenda, & cum vobis immineat, ex injuncte servitutis officio, de singulis Ecclesiis per univrsum orbem diffusis, paterna sollicitudine cogitare, ipsarum debemus utilitati consulere, & onera sublevare tenemur.

Accepimus siquidem quod ad instantiam quorundam nobilium, quibus favorem vestrum non poteratis de facili denegare, primas, secundas, & tertias vacantes Ecclesias quibusdam Clericis promissis, quibus interim certas solvitis pensiones, ex quarum solutione Ecclesia vestra non modicum aggravatur; ea propter vestris postulationibus favorem Apostolicam impendentes, vos & Ecclesiam vestram, ab hujusmodi promissionibus, Apostolicæ sedis auctoritate, absolvimus, & ad talium pensionum solutionem decernimus non teneri; districtius inhibentes ne Ecclesias, antequam vacent, alicui promittere præsumatis, vel de ipsis aliquem investire. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis & inhibitionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, & Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Lateranis v. Kalendas Maii Pontificatus nostri: Anno sexto.

III.
Archiv.
Ang. Rymer.
Tom. I.
pag. 93.

INNOCENTIUS TERTIUS.

PONTIFEX CLXXVIII.

ANNO DOMINI M CXCVIII.

Innocentius Anagnia oriundus, prius Lotharius dictus anno 1198. Cælestinum excepit. Concilium Lateranense anno 1215. Hierosolimæ recuperandæ ergo celebravit, ubi varia fidei dogmata statuit. Sancti Dominicus & Franciscus hac tempestate suos ordines instituere Prædicatorum primus, Minorum alter. Almaricus de erroribus convictus post obitum exhumatus combustus est. Joannem Angliæ Regem quod minus jure Archiepiscopum creasset Innocentius excommunicavit, qui respiciens Regna sua Apostolicæ sedi subjecit. In Oriente tunc Balduinus Græcam Ecclesiam Romanæ junxit. Obiit Pontifex Perusie anno 1216. Pontificatum tenuit annos 18. menses 5. dies aliquot. (*Magni Bullarii Romani, Tom. I. hujus Editionis Luxemb. 1727. fol. 52.*)

ANNO
1198.

ANNO
1199.

I.
Ex Arch.
Reipublicæ
Genevenis
exprompta.

Papæ Innocentii III. Bulla, quâ Episcopo Genevensi potestatem concedit, Censuris Ecclesiasticis ejus Ecclesiæ Clericos cogendi ut sacris ordinibus initiarentur.

INNOCENTIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, Venerabili fratri Gebennensis Episcopo, salutem & Apostolicam benedictionem.

QUI ad recipienda Ecclesiastica beneficia libenter accedunt, ad suscipiendos ipsis beneficiis annexos ordines, cum pro officiis beneficia conferantur, non debent difficiles inveniri sed ad exhibenda ipsis Ecclesiis servitia per que beneficia recipere dinoscuntur, se promptos exhibere pariter & paratos.

Ad audientiam siquidem nostram te significante pervenit, quod quidam Clericorum Ecclesiæ tuæ sacros ordines recipere negligunt & recusant; licet pro ordinatorum defectu eadem Ecclesia in divinis officiis non modicum sustineat detrimentum.

Volentes igitur sicut officii nostri sollicitudo exposcit Ecclesiarum utilitatibus imminere, fraternitati tuæ auctoritate duximus præsentium indulgendum, ut Clericos Ecclesiæ tuæ quos ad hoc idoneos esse cognoveris, ad suscipiendos sacros ordines per censuram Ecclesiasticam appellatione remota compellendi liberam habeas facultatem. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, & Beatorum Petri ac Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Lateranis, x. Kal. Januarii Pontificatus nostri anno secundo.

Ad Episcopos provincie Turonensis, ut suos hortentur ad ferendas suppetias Balduino Imperatori Constantinopolitano.

INNOCENTIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, Venerabilibus fratribus, Turonensi Archiepiscopo, & Suffraganeis ejus, salutem & Apostolicam benedictionem.

VI R unus de Ramatha duas sibi copulavit uxores, Annam videlicet & Fenennam; sed quæ prius fuit prolis gloria decorata, quoniam superavit, ubi altera cepit fecunditate sobolis in Domino exultare, meruit infirmari, sicut ipse canticum manifestat. Ea siquidem quæ sub umbra legis historialiter leguntur accidisse, cum secundum Apostolum omnia illis contingerent in figuram, spiritualiter eveniunt in populo Dei tempore gratiæ revelata, ut à Moyse facie sublato velamine, per Evangelicæ doctrinæ fulgorem tenebrosa aqua in nubibus aëris elucescat, & significatum pro significatis appareat evidenter. Mediator etenim Dei & hominum CHRISTUS JESUS, unus omnino, non confusione substantiæ, sed unitate personæ duas convocans ad se gentes, Græcum videlicet & Latinum, ipsas sibi conjunxit per fidei sacramenta; sed & alter eorum, videlicet Græcus, qui septeno Ecclesiarum numero gloriatur, de quibus & eorum Angelis mentionem facit in Apocalypsi Joannes, ubi Latinorum Ecclesiæ

vidit funiculos dilatari, quasi stimulis invidia agitatus, ab unitate diceffit, non attendens quod cum Sponsus præmississet in Canticis: *Sexaginta sunt regine, & octoginta concubine, & adolescentularum non est numerus*; statim subjunxit: *Una est columba mea, perfecta mea, una est matri sue electa genitrici sue. Viderunt eam filia Sion, & beatissimam predicaverunt, regina & concubina laudaverunt eam; nam multa filia congregaverunt divitias, hac autem supergressa est universas.* Postquam autem Græcorum populus, rupto vinculo pacis, ab unitate diceffit, elanguit etiam circa fidem, renuens confiteri quod Spiritus sanctus qui est unitatis æqualitatisque connexio, procedat à Filio, sicut à Patre procedit. Quia igitur circa processionem Spiritus Sancti profiteri tenuit veritatem, merito tenebras mentis incurrit, cum ipse Spiritus omnem doceat veritatem, sicut Filius in Evangelio protestatur; spirituali etenim intellectu privatus, quia in Spiritum peccavit, fermentum non ejecit à domo, ubi epulantur in azimis sinceritatis & veritatis; sed veteri fermento retento, CORPUS CHRISTI, quantum in ipso comedit fermentatum. Benedictus autem Deus & Pater Domine nostri JESU CHRISTI, Pater misericordiarum, & Deus totius consolationis, qui volens Ecclesiam suam consolari, ut Efraim convertatur ad Judam, & ad Jerusalem Samaria revertatur; super eundem populum quasi montem caliginosum signum dignatus est mirabiliter elevare, ac ejus portas sanctificati Domini sunt ingressi. Græcorum imperium à superbis ad humiles, à superstitiosis ad religiosos, à Schismaticis, ad Catholicos, ab inobedientibus transferens ad devotos. Cum enim Christianus exercitus illuc cum Alexio filio Isaacii advenisset, & capta urbe Constantinopoli, idem fuisset Alexius coronatus, dictus exercitus ibidem proposuit hyemare: sed quæ novus Imperator pro beneficiis ab eo collatis retribuere studuerit longum esset præsentis paginæ enarrare. Verum ut multa breviter perstringamus, eorum malitia quasi Amorraeorum iniquitate completa, dextera Domini fecit virtutem, & exaltavit exercitum Christianorum, illos dignâ ultione percussit, atque eorum terram auro & argento gemmisque refertam, frumento, vino & oleo stabilitam, & bonorum omnium copiis affluentem exercitui tribuens memorato. Expulsis igitur de Constantinopoli Græcis, & eorum terrâ pariter subjugata, carissimum in CHRISTO filium B. comitem Flandriæ & Hasnoniæ ad Imperii regimen voluntate Domini & unanimi sublimarunt, ut videatur in illo completum quod fuerat de Cyro prædictum: *Subjiciam, inquit, ante faciem ejus gentes; & dorsa regum vertam, aperiam coram eo januas, & porta non claudentur, ego ante te ibo. & gloriosos terra humiliabo: portas areas conteram, & veltes ferreas confringam, & dabo ei thesauros absconditos, & arcana secretorum.* Hic igitur mirabiliter sublimatus nobis humiliter supplicavit, ut Apostolicæ sedis devotos Clericos, simul & laicos, nobiles & ignobiles-cujuslibet conditionis & sexus dignaremur exhortationibus invitare, ut ad ipsius accedant imperium, ab eo secundum qualitates & merita personarum gratas divitias accepturi. Attendentes igitur quod mutatio hujus imperii, dextera mutatio sit excelsi; & ab eo factum sit istud, qui tempora mutat, & transfert regna, cum per illud imperium Terræ sanctæ possit utiliùs subveniri; quin potiùs per illud ista credantur posse recuperari de levi, fraternitatem vestram monemus & exhortamur in Domino per Apostolica scripta mandantes, quatenus tam Clericos, quam

ANNO
1204.

II.
Ex Collect.
Martene
Tom. I. Col.
793.

sa Apostolica sedis, cujus filia specialius existit nullo mediante, debeat subiacere. In qua hæc sedes Episcopales esse noscuntur; Ecclesie, videlicet, sancti Andree, Glasuensis, Dunkelensis, Dublinensis, Brehinnensis, Aberdonensis, Moraviensis, Rosanenensis, Cathinenensis. Et nemini liceat nisi Romano Pontifici, vel Legato ab ipsius latere destinato in Regnum Scotiae interditi, vel excommunicationis sententiam promulgare, & si promulgata fuerit, decernimus non valere. Adjicimus, ut nulli de cætero, qui de Regno Scotiae non fuerit, nisi quem Apostolica fede propter hoc de corpore suo specialiter destinaverit, licitum sit in eo legationis officium exercere. Prohibemus autem, ut controversiæ quæ fuerint in Regno illo de possessionibus ejus exortæ, ad examen extra Regnum positum judicium non trahantur nisi ad Romanam Ecclesiam fuerit appellatum. Si qua verò scripta contra hoc libertatis statutum appaerint impetrata, vel imposterum, istius concessionis mentione non habita, contigerit impetrari: nullum tibi, vel ipsi Regno circa hujus prærogativæ concessionem præjudicium generetur. Præterea libertates & immunitates, tibi, vel ei Regno, vel Ecclesiis in eo constitutis, a prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus indultas, & hætenus observatas ratas habemus, & illibatas futuris temporibus statuimus permanere. Nulli ergo hominum liceat hanc paginam nostræ constitutionis & prohibitionis infringere, vel ei aliquatenus contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, & Beatorum Apostolorum Petri & Pauli se noverit incursum. Datum Laterani tertio Idus Martii Pontificatus nostri: anno primo.

I I.
Ex Archivis
Fiscannensis
monasterii.

Ne interdicto subiciantur Ecclesie monasterio
Fiscannensi subiectæ.

CÆLESTINUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, venerabilibus fratribus Archiepiscopis, Episcopis, in quorum parochiis Ecclesia monasterii Fiscannensis existunt, Salutem & Apostolicam benedictionem.

CUM Fiscannense monasterium specialiter beati Petri juris existat, nec dubium vobis debet existere, nec incertum, quin injuriæ fratrum in eo Domino famulantium specialiter videantur ad Romanam Ecclesiam reddundare: idedque universitati vestræ auctoritate Apostolica districtius inhibemus, ne Ecclesias prædictorum fratrum diocesana vobis lege subiectas sine manifesta & rationabili causa ullus vestrum interdicto supponat, & occasione unius Ecclesie à qua nonnumquam aliquid forte delinqueretur, aliæ ejusdem diocesis, sicut à quibusdam vestrum hætenus perpetratum esse accepimus, ulla sententia prægraventur. Ad hæc si aliquis parochianus cujusquam Ecclesiarum vestrarum animadversione fuerit canonica percellendus, nequaquam pro unius culpa tota parochia divinatorum celebratione fraudetur, nisi dominus loci fuerit qui peccavit, vel in culpa sua favorem habuerit aliorum. In Monachos autem ejusdem Ecclesie nullus contra privilegia sedis Apostolicæ excommunicationis & interdicti sententiam audeat promulgare: scituri quod si contra hujus prohibitionis renorem quisquam vestrum venire præsumperit, factum ejus impunitum nequaquam auctore Deo relinquemus, & quod in fratrum prædictorum

gravamen fuerit perpetratum, firmitatem aliquam non habebit. Datum Lateranis Kalendis Aprilis Pontificatus nostri: anno secundo.

De non solvendis pensionibus, & non promittendis Ecclesiis antequam vacent.

CÆLESTINUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, dilectis filiis Priori & Monachis sancti Pancratii de Leves, Salutem & Apostolicam benedictionem.

QUA in præjudicium Ecclesiarum, præter juris ordinem, perperam attemptantur auctoritate sunt Apostolica corrigenda, & cum vobis immineat, ex injunctè servitutis officio, de singulis Ecclesiis per univrsum orbem diffusis, paterna sollicitudine cogitare, ipsarum debemus utilitati consulere, & onera sublevare tenemur.

Accepimus siquidem quod ad instantiam quorundam nobilium, quibus favorem vestrum non poteratis de facili denegare, primas, secundas, & tertias vacantes Ecclesias quibusdam Clericis promissis, quibus interim certas solvitis pensiones, ex quarum solutione Ecclesia vestra non modicum aggravatur; ea propter vestris postulationibus favorem Apostolicam impendentes, vos & Ecclesiam vestram, ab hujusmodi promissionibus, Apostolicæ sedis auctoritate, absolvimus, & ad talium pensionum solutionem decernimus non teneri; districtius inhibentes ne Ecclesias, antequam vacent, alicui promittere præsumatis, vel de ipsis aliquem investire. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis & inhibitionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, & Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Lateranis v. Kalendas Maii Pontificatus nostri: Anno sexto.

III.
Archiv.
Ang. Rymer.
Tom. I.
pag. 93.

INNOCENTIUS TERTIUS.

PONTIFEX CLXXVIII.

ANNO DOMINI M CXCVIII.

INNocentius Anagnia oriundus, prius Lotharius dictus anno 1198. Cælestinum excepit. Concilium Lateranense anno 1215. Hierosolimæ recuperandæ ergo celebravit, ubi varia fidei dogmata statuit. Sancti Dominicus & Franciscus hac tempestate suos ordines instituere Prædicatorum primus, Minorum alter. Almaricus de erroribus convictus post obitum exhumatus combustus est. Joannem Angliæ Regem quod minus jure Archiepiscopum creasset Innocentius excommunicavit, qui respiciens Regna sua Apostolicæ sedi subjecit. In Oriente tùm Balduinus Græcam Ecclesiam Romanæ junxit. Obiit Pontifex Perusianus anno 1216. Pontificatum tenuit annos 18. menses 5. dies aliquot. (*Magni Bullarii Romani, Tom. I. hujus Editionis Luxemb. 1727. fol. 52.*)